

Kapitel XV indeholder en række *overgangsbestemmelser m. v.*

§ 76 definerer udtrykkene „*mindrebemidlet*“ og „*mindstbemidlet*“. Om det førstnævnte udtryk henvises til det ved § 54 anførte. For at anses som *mindstbemidlet* kræves, at den skattepligtige indtægt ikke overstiger $\frac{2}{3}$ af det beløb, som er højeste grænse for nydende medlemsskab af en statsanerkendt sygekasse.

Ved § 80 skabes der mulighed for gennem lejeforhøjelse at *overvælde* den *forøgelse* af en ejendoms *statslånsydelse*, som er en følge af rentenedsættelses eller afdragshenstands bortfald m. v., på lejerne.

Lovforslaget gav anledning til en indgående debat i folketinget, hvor adskillige af bestemmelserne blev udsat for kritik fra flere sider. Navnlig venstres ordfører, *Lorentzen*, gav udtryk for utilfredshed og fandt, at tiden nu var inde til at søge gennemført en videregående *afvikling af statens forpligtelser* i henhold til byggestøttelovgivningen. Iøvrigt var de fleste af ordførerne enige om, at partiernes hovedsynspunkter vedrørende boligpolitikken gennem de mange forhandlinger, der i den senere tid havde fundet sted i forbindelse med tidligere fremsatte forslag, var trukket så klart op, at hovedvægten burde lægges på udvalgsbehandlingen. Da lovforslagets problemer måtte ses i sammenhæng med lejelovens bestemmelser, henvistes det til det udvalg, som var nedsat til behandling af ovenfor omtalte forslag til *lov om ændring i lov om leje* m. m.

Lovforslaget underkastedes i udvalget en meget grundig behandling, som medførte en lang række ændringsforslag, hvoraf de væsentligste vil fremgå af ovenstående bemærkninger. Spørgsmålet om statens ydelser efter byggestøtteloven inddroges i marts måned under de almindelige forhandlinger, som fandt sted om en række lovforslag vedrørende finansielle foranstaltninger, og det var ikke mindst disse forhandlingers klargørelse af landets vanskelige økonomiske situation, som under stærkt pres fra navnlig venstres og konservativ side nødvendiggjorde ændringerne angående rådighedsbeløbenes og lånegrænsernes nedsættelse.

Den socialdemokratiske ordfører, *Carl P. Jensen*, beklagede ved lovforslagets 2. behandling, at det ikke havde været muligt at gennemføre en boliglovgivning på lang sigt i lighed med det tidligere fremsatte forslag til lov om boligforholdene, og var utilfreds med en stor del af de skete ændringer og nedskæringer i det foreliggende forslag.

Lorentzen (V) fandt, at de fleste af de skete ændringer var forbedringer, men hans parti kunne ikke stemme for lovforslagets endelige vedtagelse, da man anså det for altfor vidtgående med